

Инаетењето на македонските политички раководители, кое последниве седмици доживува кулминација, почна сериозно да се одразува на надворешниот имиџ на Република Македонија. Меѓусебните суети на Црвенковски и на Груевски се класичен руски рулет за идното интегрирање на државата во европските и во евроатлантските организации. Секоја политичка фигура во земјава треба да го има предвид фактот дека Македонија не е играчка во рацете на избраниот кој раководи, Македонија не е оставшина во тестаментот ниту на предците на Бранко, ниту на претходните семејни генерации на Груевски. Личната нетрпеливост и аверзија можат и смеат да ја прикажуваат само надвор од институциите на системот и во моментот кога не се на раководни места, но никако и во тапацираните фотелји во кои ги вгнезди напатениов народ. Во спротивно, двајцата ќе бидат најодговорни за догодишното евентуално откажување на поканата за членство во НАТО и почетокот на преговорите за влез во ЕУ. И не само одговорни... Секој оној кој настапува надвор од рамките на македонските стратешки и национални интереси, нема да биде доволно да даде отчет само со некаква оставка или губење на некакви избори. Судот треба да биде многу поригорозен од обично и едноставно - заминување во опозиција или во политичка пензија.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ИМА ЛИ ПОГОЛЕМ ИНАЕТ ОД МАГАРЕШКИОТ?

СО МАГАР НЕМА ЕВРОП

Застанало магарето на мост, натоварено со вреќи жито и се инаетело. Не мрднува ниту напред, ниту назад, ниту лево, ниту десно. Море мавај го, море клоцај го, тоа не попушта. Ниту ластегарката во валканиот задник да му ја удриш не помага. Велат магарешкиот инает бил најголем. Како магаре што можело да се заинаети, ниту едно животинче на светот не знаело така. Арно ама, човек кога ќе се заинаети, какво магаре, какви магарници. Тогаш ништо не помага. Колку повеќе му викаш да попушти и да биде поразбран, тој уште толку ја крева главата и инает тера. Македонија речиси дваесет години живее со меѓусебниот сдсмовски и вмровски инает. Едните со другите се инаетат, небаре на мост застанале. Што вели народната, од толку голем инает по една вреќа сол ќе изедат и капка вода нема да се напијат. Е, така држава не се гради, така држава не се води. Затоа, другите околу нас нè претекнаа, го фатија џадето и заминаа таму каде што одамна го зацртаа патот. Ние се китевме само со епитети на некакви лидери и предводници на пропаднатиот Балкан. Тие што ги учевме како треба да се прак-

тикува демократијата и да се прават реформите, денес ни држат лекции како полесно се стигнува во ЕУ и во НАТО. Велат, тркалото се врти. Да, но нас некако не само што нè заврте, туку нè зафрли некаде наназад, па сè од почеток мораме да правиме за да се вратиме во ерата на лидерството. Само не знам тогаш кому ќе му бидеме лидери, кога веќе сите нè одминаа.

НИШТО БЕЗ ЕРВАН И ЏИЛИЈАН

Непопустливите ставови околу до-несувањето на составот на новиот Судски совет, спорните одредби во новиот Изборен законик за опозицијата, барањата на опозиционата ДУИ за вонрамковни спогодби, се само дел од нерешливите загатки, кои ќе имаат пресудна улога за заклучоците во европскиот извештај посветен на нашата земја. Цело лето се тегнеа работите и откако Брисел најави дека извештајот за Македонија ќе биде полн со нови препораки и ќе нема датум за почеток на преговорите со Унијата, седнаа набрзина да ги ре-

шаваат проблемите. Станува збор за мошне аматерски потег, како на власта, така и на опозицијата, како на претседателот на државата, така и на премиерот. Никој не може да им прости за тврдоглавоста, која ја прикажуваа цело време пред македонската и пред европската јавност. На крај излезе дека пов-

ПРОЦЕНТИТЕ НА ИРИ И ГАЛУП ПОБИТНИ ОД ЕВРОИНТЕГРАЦИЈАТА

За Црвенковски извештајот на Европската комисија ќе биде позитивен само ако во него стои датумот за почеток на преговори. Во спротивно, ништо не сме направиле. Власта го напаѓа шефот на државата дека тој посакува извештајот да биде негативен, за да може "неговата" СДСМ да има одврзани раце во реторичките напади врз ВМРО-ДПМНЕ, како виновник за уште еден пропуст пред европските порти. Како и да е, веројатно

ноемврскиот "суд" за Македонија ќе биде исклучителна шанса за израмнување на меѓусебните партиски сметки. Едните ќе се обидуваат да го задржат прилично високиот рејтинг кај јавноста, а другите да им го урнат и да го подигнат сопствениот, кој засега е на нивото на цензус. А, за интеграцијата на Македонија... еееее, има време. Кај сме чекале две децении, ќе почекаме уште една. Само нашите политичарчиња и самопрогласени државничкиња да ни бидат задоволни од процентите, кои ИРИ и Галуп институтите им ги пишуваат за дневни потреби.

ЕШКИ ИНАЕТ СКА МАКЕДОНИЈА

"Македонија треба да ги концентрира силите на законите кои се битни во пресрет на извештајот на Европската комисија. Изборниот законик за кој дебатира Собранието не е на таа агенда. Со ова се забавува донесувањето на одлуки во други области... Нелогично е претседателот и премиерот да не седнат заедно како возрасни луѓе и да го решат отвореното прашање со Судскиот совет. Во Македонија нема независно и целосно функционално судство, кое ќе биде ослободено од политичко влијание. Колку е поголем застојот во овој дијалог, толку повеќе ќе се поткопува имиџот на земјата".

Ерван Фуере

торно, по стариот обичај, во политичката каша мора да се замешаат Фуере и Миловановиќ, за да ги отстранат недоразбирањата меѓу политичките индивидуи во извршната власт. Двајцата дипломати покажаа поголема заинтересираност за иднината на Република Македонија, отколку нејзините раководители на кои секојдневно устите им се полни со зборови за европска Македонија, за благосостојба, за реформи и сл. Практиката го покажа сосема спротивното. Во клучните моменти за развој и за напредување на македонските интереси тие, како и многу пати досега, ги враќаа процесите назад, ги кочеа реформите за задоволување на личните суети. Со тврди глави и инает нема европска Македонија, со поделби на "наши" и на "ваши" нема позитивни одгласи од Брисел. Напротив, може да има само извештаи во кои ќе се потврди тезата дека е потребно уште долго време за да созрееме и да ја отфрлиме балканштината, која се гледа дека длабоко е всадена во карактерите на оние кои нè водат.

ЗАЛУДНА СРЕДБА

Префрлувањето на одговорноста од едни на други кога е во прашање неуспехот на одредени процеси, создава анархична атмосфера, во која не се знае ниту кој е власт, ниту кој е опозиција. Се отвораат фиоките од пред десет или петнаесет години, се гледа кој што правел во тоа време, се гледа во туѓиот двор, а никако да се погледне во своите предворја. Оваа слика која е присутна уште од почетокот на демократскиот плурализам во земјава никако да се промени. Виновникот за лошото менаџирање на работите секогаш

СРЕДБА СО МАСКИ... СÈ Е ПАК ПО СТАРО

"За да ставиме крај на проблемот околу пополнувањето на празните амбасадорски места, но останувајќи доследни на нашите принципи со цел Република Македонија да излезе од оваа ситуација во која опозицијата и Црвенковски свесно ја туркаат земјата, одлучивме да го прифатиме предлогот на Црвенковски. Владата ќе предложи амбасадори од редот на професионалните кадри во Министерството за надворешни работи во амбасадите, кои во моментот треба да се пополнат, а за кои претседателот јавно се обврза дека безусловно ќе ги прифати".

Никола Груевски

се бара на спротивната страна, аргументите за да се покаже дека тоа е така никогаш не се селектираат и не се избираат средства за да се оправдаат сопствените потези. Не дека овој стил на политичко препукување го нема и во другите, помалку или повеќе, демократски земји, но треба да се истакне дека е контрапродуктивен по националните интереси на државата. Барем во временските рамки кога се одлучува за витални прашања од суштинско значење за Македонија, треба да се закопаат непријателските секири и, без суети и лични интереси, да се седне, да се голтнат кнедлите кои им стојат в грло и барем еднаш да ги надминат тесноградите ставови во корист на граѓаните. Инаку, по свадба тапани нема. Кога еднаш во зот ќе помине, потоа треба уште долго

да се чека. Е, тогаш Црвенковски нема да има ама баш никакво право да му префрла на Груевски дека тој ја утнал работата, ниту Груевски ќе има право да му контрира на претседателот дека тој е одговорен за пропустот кој е направен. Во една таква неповолна разврска на состојбите двете институции или политички поединци ќе бидат одговорни за пропуштањето на уште една голема шанса која со месеци наназад им ја даваа Европа и нејзините институции. Нас не нè интересираат личните недоразбирања на овие двајца актери ниту, пак, ни е битен меѓусебниот партиски однос или идеологијата која тие ја застапуваат. Ако Уставот јасно пропишува дека шефот на државата има право да предлага двајца судии за новиот судски совет, нема тука што да му

се допаѓа или не на Груевски. Тој ќе биде должен да ги почитува уставните креации за кои гласале и неговите приврзаници. Но, сè ова не е добро за демократскиот амбиент во државата. Во обидот да се постигне конечно решение за Судскиот совет се суспендираат законските решенија без кои нема демократија, нема плурализам. Зошто Црвенковски првично отстапи од својата можност да предложи двајца членови на Судскиот совет? За да ги откочи процесите? За да го натера Груевски конечно да почне да размислува европски? За да си ја намали одговорноста при евентуалните негативни консеквенци од бриселскиот извештај? Не е тоа решение. Но, и по средбата останала истите позиции. Едниот не го прифаќа она што другиот го предложил и обратно. Повторно оставија партиите да се договараат. Зошто дојде до средбата - никој нема објаснување. Наместо да ги разрешат енигмите, тие станаа уште посложени и нерешливи. Премиерот покажува надмоќ, а претседателот со реторичкото попуштање, слабост, Па, се менуваат улогите. Инаетот не попушта. Без заемно почитување и уважување на позициите на кои се наоѓаат двајцата најмоќни државни раководители, не постои начин да се издејствува вистинска демократска Македонија. Во едни такви околности со право ќе се запрашаме зошто тогаш постои претседателската функција ако некој не ја почитува? Ако претседателот на државата, па кој и да биде, не може да го спроведе својот став, тогаш постои сериозна државна криза. проблемот лежи или во индивидуалната способност на претседателската фигура, или во валканата игра која му ја приредуваат политичките соперници. Но, и за тоа постои лек. Оставка, предвремени избори... Иако се непопуларни решенија, но се многу подобри од магарешкиот инает.